

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 24 lutego 1959 r.

Nr 17

TRESC:
Pol:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 70 — nr 26 z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie budowy przez prezydium rad narodowych dodatkowych domów mieszkalnych przeznaczonych na sprzedaż ludności 119
- 71 — nr 58 z dnia 9 lutego 1959 r. w sprawie zmiany uchwały nr 941 Prezydium Rządu z dnia 2 grudnia 1955 r. w sprawie zasad urządzania i finansowania placówek kulturalno-oświatowych w zakładach pracy oraz w sprawie plac pracowników kulturalno-oświatowych 120

ZARZĄDZENIA:

- 72 — nr 20 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1959 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów o ustalaniu minimum zapasów artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności w jednostkach handlowych 121
- 73 — nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1959 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów 121
- 74 — Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1959 r. zmieniające zarządzenie z dnia 18 lutego 1957 r. w sprawie udzielania zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą żołnierzy w czynnej służbie wojskowej 121
- 75 — Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 29 stycznia 1959 r. zmieniające zarządzenie z dnia 16 grudnia 1957 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i warunków dostawy wyrobów blaszanych w obrocie krajowym 122
- 76 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lutego 1959 r. w sprawie przedmiotu działania i rodzajów zakładów gastronomicznych 123
- 77 — Ministra Komunikacji z dnia 9 lutego 1959 r. w sprawie obowiązku zaopatrzenia w taksomierze dorożek samochodowych na terenie miasta Kielc 124
- 78 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 lutego 1959 r. w sprawie zatwierdzenia cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe 125
- 79 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 26 stycznia 1959 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom osób i dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej zwolnień lub ulg w opłatach pobieranych przy wydawaniu zezwoleń 125

70

UCHWAŁA Nr 26 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1959 r.

w sprawie budowy przez prezydium rad narodowych dodatkowych domów mieszkalnych przeznaczonych na sprzedaż ludności.

W celu przyspieszenia zaspokajania potrzeb mieszkaniowych ludności, a w szczególności osób gromadzących oszczędności na mieszkaniowych książeczkach Powszechnej Kasy Oszczędności, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się prezydium miejskich (powiatowych) rad narodowych do podjęcia — poza planem budownictwa mieszkaniowego realizowanego z miejskich (powiatowych) funduszy mieszkaniowych — akcji budowy domów wielomieszkaniowych, małych domów mieszkalnych oraz domów jednorodzinnych z przeznaczeniem ich na sprzedaż ludności.

2. Budowa domów, o których mowa w ust. 1, może być podejmowana po uprzednim zapewnieniu jej wykonania oraz po stwierdzeniu możliwości ich sprzedaży bezpośrednio po doprowadzeniu budowy do stanu surowego.

3. Minister Gospodarki Komunalnej ustala wytyczne dla opracowania programów i projektów tego budownictwa z zachowaniem obowiązujących normatywów. W wytycznych dla budownictwa jednorodzinnego zostanie zapewnione pierwszeństwo zabudowie szeregowej.

§ 2. 1. Wysokość kredytów na budowę domów wymienionych w § 1 ustala corocznie Minister Gospodarki Komunalnej wyodrębniając na ten cel określoną kwotę z kredytu bankowego przeznaczonego na pomoc kredytową dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności.

2. Minister Gospodarki Komunalnej ustala corocznie rozdzielnik kredytów, o których mowa w ust. 1, między poszczególne województwa (miasta wyłączone z województw). Bank Inwestycyjny udziela w ramach tego rozdzielnika kredytu

wskazany przez prezydium wojewódzkich rad narodowych — prezydiom miejskich (powiatowych) rad narodowych, które dysponują środkami miejskich (powiatowych) funduszy mieszkaniowych.

3. Przy ustalaniu rozdzielników, o których mowa w ust. 2, Minister Gospodarki Komunalnej uwzględni wysokość oszczędności zgromadzonych na mieszkaniowych książeczkach Powozecznej Kasy Oszczędności na terenie poszczególnych województw (miast wyłączonych z województw), prezydium zaś wojewódzkich rad narodowych — wysokość oszczędności na terenie miejskich (powiatowych) rad narodowych.

4. Spłata kredytu następuje z wpływów miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego, uzyskanych ze sprzedaży domów, na które kredyt został udzielony, i jest zaliczana na zwiększenie kredytu długoterminowego, przeznaczonego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności. W razie gdy sprzedaż domów, na których budowę kredyt został udzielony, nie nastąpi najpóźniej w ciągu 4 miesięcy od daty wykonania budowy w zamierzonym zakresie, spłata powinna nastąpić w ciężar ogółu środków miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego. Maksymalny okres wykonywania kredytu łącznie z jego spłatą nie może jednak przekraczać terminu 3 lat.

§ 3. 1. Realizacja budowy domów mieszkalnych, o których mowa w niniejszej uchwale, prowadzona jest przez właściwą służbę inwestycyjną prezydiów rad narodowych.

2. Sprzedaż domów wybudowanych w trybie niniejszej uchwały następuje według zasad i w trybie określonym w ustawie z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 132). Sprzedaż domów wielomieszkaniowych może nastąpić jedynie na rzecz spółdzielni mieszkaniowych.

3. Państwowe przedsiębiorstwa budowlane, które wykonały budowę w stanie surowym, mają obowiązek kontynuowania budowy domów na rachunek nabywców.

§ 4. Nabywcom domów wybudowanych w trybie niniejszej uchwały zapewnia się pierwszeństwo w uzyskaniu długoterminowych kredytów bankowych na dokończenie budowy, uruchamianych w ramach pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności. Kredyt ten jest obracany w pierwszym rzędzie na pokrycie tej części ceny sprzedaży budynku i działki, która nie została uiszczona przez nabywcę przy zawarciu umowy sprzedaży.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Finansów i Gospodarki Komunalnej.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

71

UCHWAŁA Nr 58 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1959 r.

w sprawie zmiany uchwały nr 941 Prezydium Rządu z dnia 2 grudnia 1955 r. w sprawie zasad urządzania i finansowania placówek kulturalno-oświatowych w zakładach pracy oraz w sprawie płac pracowników kulturalno-oświatowych.

§ 1. W uchwale nr 941 Prezydium Rządu z dnia 2 grudnia 1955 r. w sprawie zasad urządzania i finansowania placówek kulturalno-oświatowych w zakładach pracy oraz w sprawie płac pracowników kulturalno-oświatowych (Monitor Polski Nr 127, poz. 1627) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8 skreśla się ust. 3,

2) § 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 9. Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki określi wymagania kwalifikacyjne, uprawniające do objęcia stanowisk wymienionych w załączniku nr 2”.

§ 2. Załącznik nr 2 do uchwały otrzymuje następujące brzmienie:

„TABELA PŁAC PRACOWNIKÓW
KULTURALNO-OŚWIATOWYCH W ZAKŁADACH PRACY

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie zasadnicze miesięcznie złotych	
		od	do
1.	Kierownik zakładowego domu kultury	1260	1950
2.	Kierownik klubu fabrycznego	1150	1600
3.	Instruktor domu kultury lub klubu, kierownik świetlicy, instruktor kulturalno-oświatowy w hotelu robotniczym lub w domu młodzieży robotniczej	1000	1500

1. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach wymienionych w tabeli, posiadający ukończone studia wyższe, otrzymują dodatek w wysokości 15% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Pracownikom wyróżniającym się wybitnymi osiągnięciami w pracy kulturalno-oświatowej dyrekcja zakładu może na wniosek zarządu głównego związku zawodowego przyznać wynagrodzenie do 25% wyższe, niż przewiduje załączona tabela płac.

3. Pracownik kulturalno-oświatowy zatrudniony w świetlicy, klubie i domu kultury, nie posiadający ukończonej szkoły średniej w dniu wejścia w życie uchwały, otrzymuje wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

4. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli uzasadnia to dotychczasowy przebieg pracy zawodowej, Centralna Rada Związków Zawodowych może zwolnić pracownika od wymagań kwalifikacyjnych ustalonych dla danego stanowiska; wynagrodzenie jego nie podlega ograniczeniu, o którym mowa w ust. 3”.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz